

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.205/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője	ügyvédi iroda eljáró ügyvéd: Dr. Moskovits Károly (ügyvédi iroda címe)
Az alperes:	köznevelési intézmény (alperes címe)
Az alperes képviselője	Dr. Nádas György ügyvéd (jogi képviselő címe)
A per tárgya:	köznevelési foglalkoztatotti jogviszony megszüntetése és egyéb járulékos követelések
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni Törvényszék 11.K.700.035/2026/11.

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezéssel támadott részét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperesi munkáltató 2025. december 11. napján kelt intézkedésével a felperes 2018. augusztus 22. napjától fennálló határozatlan időre óvodapedagógus munkakörre létrejött közalkalmazotti, majd 2024. január 1. napjától átalakult köznevelési

foglalkoztatotti jogviszonyát a pedagógusok új életpályájáról szóló 2023. évi LII. törvény (a továbbiakban: Púétv.) 53. § (1) bekezdés a) pontja alapján rendkívüli felmentéssel megszüntette.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes keresetében a rendkívüli felmentés jogellenességének jogkövetkezményeként kérte az alperes két havi illetménynek megfelelő 1.584.000 forint végkielégítés és azután 2025. december 12-től járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezését, valamint 1.350.944 forint elmaradt jövedelem kártérítés címén való megtérítését, a 2026. január 20. napjától járó késedelmi kamat összegével növelten.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását kérte az ügyvédi és a kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés alapján, a közte és az alperes között létrejött megbízási szerződésre tekintettel 850.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj összegében.

Az elsőfokú bíróság döntése

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte 317.500 forint elsőfokú perköltség alperes javára való megfizetésére, továbbá rendelkezett a 136.572 forint elsőfokú eljárási illeték állam általi viseléséről. Az elsőfokú bíróság a perköltséget érintő indoklásában rögzítette, hogy eltúlzott mértékére figyelemmel a felperes az alperes által kért perköltség mérséklését indítványozta; a perköltség mérséklése körében hivatkozott az IM rendelet 2.§ (1) bekezdésére, 4. § (1)-(2) bekezdésére, amely alapján azt 250.000 + áfa, azaz 317.500 forint összegben tartotta megalapozottnak, mert az ügyben egy tárgyalást tartott és jogkérdésben kellett döntést hoznia. Figyelemmel volt arra is, hogy az alperes által csatolt tényvázlat szerint a megbízás polgári peres, illetve büntetőeljárásban való képviselőre jött létre, azaz a peres eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj nem ölelhetette fel a jogi képviselő valamennyi eljárásában való közreműködésére vonatkozó munkadíját.

A fellebbezés, a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve a perköltség összegének megváltoztatását és 1.079.500 forintra való felemelését. Előadta, hogy az elsőfokú eljárásban a csatolt költségjegyzékben 850.000 forint + áfa összegben számította fel a perrel és képviselővel felmerült költségét az IM rendelet 2. § alapján, a felperes pedig 2026. március 5-én kelt nyilatkozatában a pertárgy értékére tekintettel kérte az ügyvédi munkadíj mérséklését.

[6] Az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését, illetőleg annak indokolását jogsértőnek találta egyrészt amiatt, mert a kereseti kérelemhez kötöttség elvét sértette, mivel annak mérséklését a felperes a pertárgyértékre tekintettel kérte, ehhez képest az elsőfokú bíróság nem a mérséklésre vonatkozó kérelem alapján, hanem az ügyben tartott egy tárgyalásra és a jogkérdésben való döntésre, valamint a tényvázlat tartalmára figyelemmel döntött. Másfelől hangsúlyozta, hogy a kialakult bírói gyakorlat alapján a pertárgyérték nem képezheti az ügyvédi munkadíj címén felszámított perköltség mérséklésének indokát. Hozzátette azt is, hogy a Púétv. 64. § (5) bekezdése alapján az elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés összege maximum 24 havi távolléti díjat is elérhetett volna az eljárás további folytatása esetén, így ahhoz képest a megbízási szerződéssel kikötött perköltség eltúlzottnak nem tekinthető. Hangsúlyozta, hogy a munkadíj magába foglal mindent, ami az elsőfokú eljárással kapcsolatos: a konzultációkat, a tárgyalásokra felkészülést, a beadványok megszerkesztését és benyújtását, a tárgyalásokon való részvételt. Ennek tükrében az elsőfokú bíróság nem hivatkozhat arra, hogy csupán egy tárgyalást tartott és jogkérdésben kellett döntenie, nem értékelhette a beadványok minőségét, az arra fordított időt, a szokásos piaci árakat, illetve rámutatott arra is, hogy a bíróságnak a perköltség mérséklése vonatkozásában szigorú indokolási kötelezettsége van.

[7] A Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú precedenshatározata alapján előadta, hogy a felszámított ügyvédi munkadíj és a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység közti aránytalanság alapján a perköltség mérséklését részletes tartalmi elemzéssel az adott ügy konkrét peradataival alátámasztva kell megindokolni. Hangsúlyozta, hogy a megbízás az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) és a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szerint szabad megállapodás tárgya, melynek része a megbízási díjra vonatkozó megállapodás is; annak mértékét a piaci viszonyok, az ügyfél teljesítőképessége, az ügyvéd oldaláról ellátandó jogi tevékenység tartalma is befolyásolja, ezért szerződésben megállapított munkadíj bíróság általi mérséklése kivételes és ebből adódóan szűken értelmezendő. Mindezen követelménynek az elsőfokú ítélet nem felel; az indokolásában olyan tényvázlatra hivatkozik a törvényszék, mely szerint megbízás a polgári peres, valamint büntetőeljárásban való képviseletre jött létre, illet azonban az ténylegesen nem tartalmaz, mivel a megbízás tárgyaként kifejezetten a felperes köznevelési jogviszonyának jogellenes megszüntetését rögzíti; polgári perben és büntetőeljárásban történő képviseletre a megbízás nem is terjed ki. Az általános szerződési feltételek tartalmazzák azt a részt, hogy a polgári peres, illetve büntető ügyekben fellebbezési, felülvizsgálati, valamint megismételt eljárás munkadíja az alapeljárásban kikötött munkadíj 50%-a, ebből azonban nem következik, hogy a csatolt tényvázlat szerint az ügyvédi megbízás büntető, illetve polgári ügyekre terjedne ki.

[8] Rámutatott arra is, hogy a Ptk. 6:80. § értelmében, ha az általános szerződési feltétel és a szerződés más feltétele egymástól eltér, az utóbbi válik a szerződés részévé. A Ptk. 6:86. § (1) bekezdése szerint az egyes szerződési feltételeket és nyilatkozatokat a szerződés egészével összhangban kell értelmezni.

[9] A fentiek alapján állította tehát, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó rendelkezése sérti az IM rendelet 4. § (1) bekezdését, annak indokai nem kellő részletességűek és nem megfelelőek, valamint az megbízási szerződéssel szemben iratellenes. Sérti továbbá az IM rendelet 4. § (2) bekezdését, mert a megállapítható ügyvédi

munkadíj 50%-ánál nagyobb mértékben mérsékelte a perköltséget és nem adott olyan indokot, amely ellentétes a piaci viszonyokkal, illetőleg a józan ésszel. Mindezekre tekintettel jogszerűen felszámított arányos perköltség mérséklésének mellőzésével kérte az elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatását.

[10] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett részének helybenhagyását kérte, mivel szerinte az elsőfokú bíróság a perköltség körében helyesen és teljeskörűen állapította meg a tényállást, amelyből levont jogi következtetését is helyállónak tartotta. Emlékeztetett arra, hogy az elsőfokú eljárás során az alperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíjának kirívóan eltúlzott összegét vitatta, és kérelmében a per tárgyának értékére is figyelemmel kérte annak mérséklését. Következésképpen a mérséklés indokát csak részben alapította a per tárgyának értékére, az összecszerűség mérséklésének érvei további szempontjaként emelte be a pertárgyérték értékelését. Szükségesnek találta ezért a mérséklésre vonatkozó kérelmének nyelvtani értelmezését, mivel a fellebbezésében azt úgy állította be az alperes, mintha kizárólag a pertárgy értékére hivatkozással kérte volna. Megjegyezte továbbá, hogy a fellebbezésben a pertárgyérték alapjául az alperes tévesen hivatkozott 24 havi távolléti díjra, ugyanis az ettől eltérően, egzaktan megállapítható. Hangsúlyozta, hogy az alperes csupán tényvázlatot csatolt, megbízási szerződést nem, amely alapján a perköltséget meg lehetett volna állapítani. Az eltúlzott mértékű jogi képviselői díjak kérdése a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogokat is sérti, valamint kitért arra is, hogy a 2025. februárban hatályba lépett IM rendelettel kapcsolatos bírói gyakorlat még nem kiforrott, az alakulóban van.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a 108. § (1) bekezdés alapján a fellebbezés és az ellenkérelem keretei között bírálta felül azzal, hogy miután az alperes az elsőfokú bíróság döntésének kizárólag a perköltségről való rendelkezését vitatta, azt kizárólag az alperes részére megítélt perköltség tekintetében vizsgálta felül és az ítélet egyéb - fellebbezéssel nem támadott - részét nem érintette. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket csupán részben hívta fel, emiatt azok kiegészítésével és eltérő indokolással a perköltségre vonatkozó döntését az alábbiak szerint hagyta helyben.

[13] A peres eljárásban a perköltség fogalmát a Pp. definiálja (Pp. 80. §). A fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti [Pp. 81. § (1) bekezdés], a bíróság pedig a felszámított perköltségről – hivatalból – az eljárást befejező határozatban dönt [Pp. 82. § (1) bekezdés], ennek során meghatározza a perköltség összegét és a megtérítésre köteles személyt annak megfizetésére kötelezi. A felszámított perköltség összegének mértékére – a meghatározása kógens előírását meghaladóan – a Pp. rendelkezést nem tartalmaz, arra az IM rendelet alkalmazandó. Az IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a)-b) pontja alapján az ügyvéd által

képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, valamint a fél által ügyvédje részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel. Ilyen esetben a meghatározott munkadíj mértéke az ügyvéd és ügyfél egymás közötti megállapodásán alapul, amelynek konkrét mértékét a piaci viszonyok, az ügyfél részéről a teljesítőképessége, illetve az ügyvéd oldaláról az ellátandó jogi tevékenység tartalma (pl. speciális szaktudás, időigényesség vagy jelentős érték) is befolyásolhatja. A megbízási díj összegében a felek (a felperes és a felperes jogi képviselője) szabadon állapodhattak és állapodtak meg.

[14] Az alperes elsőfokú perköltségét költségjegyzéken, az IM rendelet 2. § (1) bekezdés alapján számította fel a közte és jogi képviselője közötti ügyvédi megbízási szerződésre hivatkozva, amelyhez „tényállás” megnevezésű okiratot csatolt. Az elsőfokú bíróság bár figyelembe vette, hogy az alperes megbízási szerződés alapján kívánta érvényesíteni a perköltség-igényét, azonban annak mérsékelt összegben való megállapítását tartotta indokoltnak, ezért a kért 850.000 forint+áfa (1.079.500 forint) helyett az arányos mértéket 250.000+áfa, azaz 317.500 forint összegben állapította meg.

[15] Az alperes fellebbezésében változatlanul a megbízási szerződésben kikötött munkadíj alapulvételével az elsőfokú bíróságnak az ügyvédi munkadíj mérséklése körében hozott döntését sérelmezte és annak a megbízással kikötött 1.079.500 forintra való felemelését kérte; a felperes ellenkérelmében pedig vitatta, hogy a felperes által csatolt tényvázlat megbízási szerződésnek lenne tekinthető. Ennek okán a Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt a megbízási szerződésre alapított felszámítás szabályszerűségét vizsgálta meg és a peradatok alapján megállapította, hogy az alperes a felszámításnak megfelelő megbízási szerződést nem csatolt, mivel a rendelkezésre bocsátott „tényállás” nevű, a felek szabályszerű aláírását nélkülöző okirat az ügyvédi megbízás igazolására alkalmatlan.

[16] Az ügyvédi megbízási szerződés az Üttv. 2. § (1) bekezdése szerinti ügyvédi tevékenység végzésére, illetve az Üttv. 3. § (1) bekezdése szerinti, kiegészítő ügyvédi tevékenység végzésére irányuló, egyes különös jegyekkel rendelkező megbízási kötelem. Főszabályként az ügyvédi megbízási szerződésre a Ptk. megbízási szerződésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni, azaz a megbízási szerződésben a megbízó pozíciójában az ügyfél található, akinek a megbízásából és érdekében a megbízott az ügyvédi tevékenységet végzi; a megbízotti oldalon az ügyvéd (európai közösségi jogász, külföldi jogi tanácsadó, ügyvédi iroda) szerepelhet; ügyvédi iroda esetében a megbízási szerződést az iroda ügyvezetését ellátó irodavezető ügyvéd írhatja alá (Üttv. 28.§-29.§). A megbízási szerződésben értelemszerűen fel kell tüntetni a megbízó és a megbízott harmadik személy általi egyértelmű azonosíthatóságához szükséges adatokat. Az ügyvédi tevékenység végzésére irányuló megbízási szerződést – a jogi tanácsadásra irányuló megbízási szerződés kivételével – írásba kell foglalni a Ptk. 6:7. §-ában, illetve esetlegesen a Ptk. 6:70. § (2) és (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. Írásba foglalásnak minősül, ha a papíralapú okiratot a felek vagy képviselőik saját kezűleg aláírják, vagy ha az elektronikus okiratot minősített elektronikus aláírással, fokozott biztonságú elektronikus aláírással vagy azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítéssel hitelesítik. Nem követelmény a megbízási szerződéssel szemben a teljes bizonyító erejű magánokirati forma és az Üttv. 29. § (2) bekezdésére figyelemmel az írásba foglalás elmaradása – a Ptk. 6:6. § (1) bekezdésétől eltérő, speciális szabályként – nem

eredményezi a szerződés érvénytelenségét, ugyanakkor az jogszabálysértővé válik és az abban foglaltak (megbízási díj) bizonyítása a feleket terheli, amely az alperes részéről jelen perben elmaradt.

[17] Mindezek alapján tehát a csatolt okirat tartalmi vizsgálatának mellőzésével a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az írásbeliség, azaz a felek általi aláírás hiánya miatt az nem volt alkalmas az IM rendelet 2.§-ára figyelemmel a megbízási szerződés alapján felszámított perköltség megállapítására, ezért a fellebbezésnek a perköltség összegének jogsértő mérséklésére vonatkozó érvei vizsgálatát a továbbiakban a másodfokú bíróság szükségtelennek tartotta. Ugyanakkor a fellebbezés keretei között eljárva az ítéltáblának az elsőfokú ítélet megváltoztatására – csatlakozó fellebbezés előterjesztése nélkül – nem volt lehetősége, ezért a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett részét helybenhagyta, egyebekben azt nem érintette.

[18] A felperes másodfokú perköltséget nem kért, ezért arról az ítéltábla nem rendelkezett.

[19] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (60.960 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[20] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. június 3.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.

dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.

dr. Tóth László s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

